

19/6/93

**MINISTERE DE LA REGION DE
BRUXELLES-CAPITALE**

**MINISTERIE VAN HET BRUSSELS
HOOFDSTEDELIJK GEWEST**

ARRETE DU GOUVERNEMENT DE LA
REGION DE BRUXELLES-CAPITALE
ENTAMANT LA PROCEDURE DE
CLASSEMENT COMME ENSEMBLE DES
FACADES A RUE, DES TOITURES ET
D'UNE PARTIE DES INTERIEURS DES
IMMEUBLES SIS PLACE JEAN JACOBS 1-
3,5,7,9,11-13,15,17 A BRUXELLES

BESLUIT VAN DE BRUSSELSE
HOOFDSTEDELIJKE REGERING
HOUDENDE INSTELLING VAN DE
PROCEDURE TOT BESCHERMING ALS
GEHEEL VAN DE STRAATGEVELS, DE
BEDAKINGEN EN EEN GEDEELTE VAN
DE INTERIEURS VAN DE GEBOUWEN
GELEGEN JAN JACOBSPLEIN 1-3,5,7,9,11-
13,15,17 TE BRUSSEL

Le Gouvernement de la Région de Bruxelles-
Capitale,

De Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

Vu l'ordonnance du 4 mars 1993 relative à la
conservation du patrimoine immobilier,
notamment l'article 18;

Gelet op de ordonnantie van 4 maart 1993
inzake het behoud van het onroerende erfgoed,
inzonderheid op artikel 18;

Sur la proposition du Ministre-Président chargé
des Pouvoirs locaux, de l'Emploi, du Logement
et des Monuments et Sites,

Op de voordracht van de Minister-Voorzitter
belast met Plaatselijke Besturen, Tewerkstelling,
Huisvesting en Monumenten en Landschappen,

A R R E T E :

B E S L U I T :

Article 1er - Est entamée la procédure de
classement comme ensemble des façades à rue et
des toitures des immeubles sis place Jacobs n°s
1-3,5,7,9,11-13,15,17 à Bruxelles, ainsi que des
parties intérieures suivantes : n° 3 : la cage
d'escalier éclairée par une verrière, les deux
pièces avant du premier étage en ce que compris
le mobilier fixe par destination; n° 5 : la
cheminée située dans la pièce côté rue du
premier étage; n° 7 : la cage d'escalier, la
verrière éclairant la pièce arrière du rez-de-
chaussée surélevé, ainsi que la cheminée située
dans la pièce côté rue du premier étage, n° 9 : le
hall d'entrée, la pièce avant du rez-de-chaussée,
la totalité de la cage d'escalier, n°s 11-13 : la
totalité du rez-de-chaussée surélevé, n° 15 : la
cage d'escalier allant de l'étage inférieur
jusqu'au premier étage, n° 17 : la cage d'escalier
et le vestiaire du premier entresol, connus au

Artikel 1 - Wordt ingesteld de procedure tot
bescherming als geheel van de straatgevels en de
bedakingen van de gebouwen gelegen Jan
Jacobsplein nrs 1-3,5,7,9,11-13,15,17 te Brussel,
evenals van de volgende gedeelten van de
interieurs : nr 3 : het trappenhuis bovenaan
verlicht door een gekleurde glasplaat, de twee
vorste kamers van de eerste verdieping met
inbegrip van het meubilair onroerend door
bestemming, nr 5 : de schouw in de kamer aan
de straatkant van de eerste verdieping, nr 7 : het
trappenhuis, de gekleurde glasplaat ter verlichting
van de achterste kamer van de verhoogde
benedenverdieping evenals de schouw in de
kamer aan de straatkant van de eerste
verdieping, nr 9 : de inkomhal, de voorste kamer
van de verhoogde benedenverdieping, de
totaliteit van het trappenhuis; nrs 11-13 : de
totaliteit van de verhoogde benedenverdieping;

cadastre de Bruxelles, 8ème division, section H, 5ème, feuille, parcelles n°s 949k3, 949l3, 949k4, 949t3, 949y5, 949x4, 949u4, 949n4, en raison de leur intérêt historique, artistique, esthétique, précisé dans l'annexe I du présent arrêté.

La délimitation de l'ensemble est reprise sur le plan figurant à l'annexe II du présent arrêté

Art. 2 - La zone de protection relative à l'ensemble décrit dans l'article 1er comprend l'ensemble des parcelles et des voiries ainsi que les parties de parcelles et de voiries reprises dans le périmètre délimité sur le plan figurant à l'annexe II du présent arrêté.

Art. 3 - Le ministre qui a monuments et sites dans ses attributions est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Bruxelles, le 19.06.97

Par le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale et Ministre des Pouvoirs locaux, de l'Emploi, du Logement et des Monuments et Sites

nr 15 : het trappenhuis van de benedenverdieping tot de eerste verdieping; nr 17 : het trappenhuis en de garderobe van de eerste tussenverdieping, bekend ten kadaster te Brussel, 8ste afdeling, sectie H, 5de blad, percelen nrs 949k3, 949l3, 949k4, 949t3, 949y5, 949x4, 949u4, 949n4, wegens hun historische, artistieke en esthetische waarde, zoals nader bepaald in bijlage I gevoegd bij dit besluit.

De afbakening van het geheel wordt aangeduid op het plan in bijlage II gevoegd bij dit besluit.

Art. 2 - De vrijwaringszone met betrekking tot het in artikel 1 vermelde geheel betreft het geheel van de percelen en de wegen, evenals gedeelten van de percelen en de wegen opgenomen in de omtrek zoals afgebakend op het plan gevoegd in bijlage II van dit besluit.

Art. 3 - De minister bevoegd voor de monumenten en landschappen, is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 19.06.97

Door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

De Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en Minister van Plaatselijke Besturen, Tewerkstelling, Huisvesting en Monumenten en Landschappen

Charles PICQUE

ANNEXE I A L'ARRETE DU GOUVERNEMENT DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE ENTAMANT LA PROCEDURE DE CLASSEMENT DES FACADES A RUE, DES TOITURES ET D'UNE PARTIE DES INTERIEURS DES BIENS SIS PLACE JEAN JACOBS N°S 1-3, 5, 7, 9, 11-13, 15, 17 A BRUXELLES.

Réf. cadastrale : Bruxelles, 8ème division, section H, 5ème feuille, parcelles n°s 949k3, 949l3, 949k4, 949t3, 949y3, 949x4, 949u4, 949n4.

Description sommaire :

La place Jean Jacobs a été aménagée en 1890 après la démolition de l'ancien hospice Pacheco. L'aménagement à cet endroit d'un jardin public a pour but d'ouvrir une perspective du boulevard de Waterloo vers le Palais de Justice. Cette place n'est pas seulement dominée par le Palais de Justice, mais aussi par une rangée de remarquables maisons, érigées côté sud, dont la valeur urbanistique est incontestable.

Cet ensemble fut conçu principalement en style éclectique et Art Nouveau par les architectes les plus talentueux de l'époque. Il nous donne un aperçu remarquable de la façade bruxelloise de la fin du XIXème siècle.

Le bâtiment situé aux n°s 1-3 est une maison d'angle à pan coupé, constituée de deux maisons d'habitation jumelées. Il fut construit en 1899 d'après les plans de l'architecte P. Saintenoy. L'immeuble possède trois façades et son volume s'intègre parfaitement à la rue aux Laines. Il surprend par le jeu des couleurs contrastées des matériaux utilisés (briques blanches et rouges et pierre bleue). La façade présente trois niveaux et cinq travées inégales. Le 1er étage se distingue par des oriels rectangulaires en bois surmontés d'un balcon en fonte. Les murs sont animés de bandes lombardes. Le large entablement est décoré de tympan ornés de sgraffites. L'agencement intérieur du n° 3 a été très habilement réalisé à partir d'un escalier central tournant, éclairé par une verrière colorée. Les deux pièces avant du 1er étage se distinguent notamment par une cheminée en style néo-Renaissance flamande et un buffet incorporé avec monte-plat.

Le n° 5 date de 1894. Il s'agit d'une sobre maison d'inspiration néo-classique avec une façade enduite blanche. La pièce avant du 1er étage possède une cheminée remarquable en style néo-Renaissance flamand.

L'immeuble n° 7 a été dessiné en 1902 par l'architecte G. Peereboom en style Art Nouveau. Il se caractérise par le pignon en profil de cloche couronnant la façade. Celle-ci est en pierre blanche sur un soubassement de granit rouge et pierre bleue.

Le rez-de-chaussée se compose de trois travées. La belle porte d'entrée à droite est couronnée d'un auvent en bois.

La partie supérieure de la façade comprend un oriel montant jusqu'au second niveau, couronné d'un balcon en ferronnerie. D'élégantes consoles, des colonnettes et l'allège ornée de sgraffites contribuent au raffinement de l'ensemble.

La maison a conservé sa décoration d'origine (boiseries ouvragées et vitraux décorés dans la cage d'escalier). Le rez-de-chaussée surélevé (bel-étage) est éclairé, à l'arrière, par une belle

verrière colorée. Le 1er étage possède, dans la pièce avant, une cheminée monumentale remarquable en style néo-médiéval hybride.

Le n°9 fut conçu en 1903 par l'architecte G. Hobé en style Art Nouveau. On remarque l'ordonnance très équilibrée de la façade. Elle comprend quatre niveaux surmontés d'un pignon courbe sommé d'un fronton hémisphérique et flanqué de gracieux jambages cannelés ornés de disques.

Le bâtiment surprend par la richesse et la variété des matériaux utilisés : brique blanche, pierre blanche et pierre bleue.

Le vocabulaire formel appartient à l'Art Nouveau géométrique. Le 1er étage est marqué par une quadruple baie, dont le centre s'épanouit en bow-window de plan triangulaire, reposant sur une console qui s'étire depuis le soubassement.

Les menuiseries de la porte d'entrée vitrée et des châssis, très soignées, sont en partie ornées de ferronneries.

L'immeuble situé aux n°s 11-13 est formé de deux maisons autrefois indépendantes. Le n° 11 fut érigé en 1896 par les architectes L. et A. De Rycker.

Les deux façades se caractérisent par la richesse des matériaux (pierre bleue et blanche aux étages). Malgré l'important remaniement du rez-de-chaussée qui a modifié le parement et les percements d'origine, ce bâtiment conserve un intérêt patrimonial dans l'ensemble des immeubles de la place Jacobs. Au rez-de-chaussée surélevé, le plafond à caissons peints témoigne encore de la richesse décorative.

L'immeuble n° 15 fut conçu en 1894 par J. Brunfaut dans un style éclectique teinté de néo-Tudor. La façade en pierre blanche est très originale et se compose de deux travées. La large travée de droite se caractérise par la corniche interrompue par un bow-window élancé, couronné d'un balcon crénelé. Un autre détail marquant est l'élégant auvent en bois de la porte d'entrée, à gauche. L'intérieur est très raffiné et ressemble stylistiquement au n° 17 voisin. On reconnaît la manière de l'architecte J. Brunfaut dans les menuiseries et les vitraux de la cage d'escalier. Nombre de détails affichent un style Art Nouveau raffiné, comme les motifs floraux des vitraux et les poignées de porte.

Le n° 17 est une vaste maison d'angle qui forme une transition parfaite avec le boulevard de Waterloo. Elle se caractérise par la richesse des matériaux utilisés pour sa construction. Le bâtiment se compose de trois niveaux sur cave haute et respectivement deux et cinq travées sous toiture à croupe. Le bel-étage est éclairé par des fenêtres et baies géminées à pilastres avec encadrement ouvragé, sous entablement et fronton brisé. Sur l'angle se voit une cheminée de biais ainsi qu'une plaque commémorative, hommage à Jean Jacobs, personnage important de l'histoire de Bruxelles, qui fonda au XVIIème siècle un collège pour étudiants brabançons à l'université de Bologne. Ce beau relief, oeuvre du sculpteur G. Houtstont, se compose d'une cartouche en pierre bleue à guirlandes et tête de lion.

L'intérieur mérite une attention toute particulière du fait de son authenticité. Il témoigne parfaitement des aménagements intérieurs du tournant du siècle. La cage d'escalier, très raffinée, est ornée de boiseries précieuses et de vitraux à motif floral. Cet écrin de bois et de verre, de style éclectique, se prolonge dans le vestibule du rez-de-chaussée. On notera également la garde-robe du 1er palier donnant accès à l'escalier de service.

Intérêt présenté par l'ensemble selon les critères définis à l'article 2, 1° de l'ordonnance du 4 mars 1993 relative à la conservation du patrimoine immobilier :

Intérêt historique, artistique et esthétique.

Cette remarquable rangée de maisons forme le front sud de la place Jacobs, dont l'aménagement, réalisé par l'architecte P.V. Jamaer, avait pour but de dégager une vue sur le Palais de Justice depuis le boulevard de Waterloo. Sur la place, ceinte d'une belle grille en ferronnerie et plantée d'un assortiment d'arbres décoratifs, se dresse un monument commémorant le naufrage du de Smet de Naeyer en 1906.

L'élite bourgeoise fut très vite attirée par ce jardin public de la ville haute, situé dans le voisinage immédiat de l'avenue Louise. Elle y fit construire de belles habitations, en faisant appel aux architectes les plus renommés de l'époque.

Ces maisons nous donnent une image remarquable et variée des façades bruxelloises de la fin du XIXème siècle et du début de ce siècle. Ainsi se côtoient des façades sous corniche traditionnelles, de style éclectique, ou plus avant-gardistes, comme celles en style Art Nouveau. Les intérieurs furent particulièrement soignés : intérieurs entièrement d'origine aux n°s 3, 7 et 17, cheminée monumentale dans la pièce avant du 1er étage du n° 5, bel étage richement décoré au n° 11, ou cage d'escalier à précieuses menuiseries et vitraux, du rez-de-chaussée au 1er étage du n° 15.

L'intérêt esthétique se doit d'être souligné. Nombre d'artistes et d'artisans participèrent à cet ensemble architectural. Charles Samuel conçut le monument du de Smet de Naeyer sur la place. G. Houtstont est l'auteur du magnifique médaillon en hommage à Jean Jacobs. A d'autres artistes, nous devons les boiseries et ferronneries raffinées des fenêtres et portes et les sgraffites riches en couleurs.

Vu pour être annexé à l'arrêté du 19.06.97

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale et Ministre des Pouvoirs locaux, de l'Emploi, du Logement et des Monuments et Sites,

Charles PICQUE.

BIJLAGE I VAN HET BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING HOUDENDE INSTELLING VAN DE PROCEDURE TOT BESCHERMING ALS GEHEEL VAN DE STRAATGEVELS, DE BEDAKINGEN EN EEN GEDEELTE VAN DE INTERIEURS VAN DE GEBOUWEN GELEGEN JAN JACOBSPLEIN NRS 1-3, 5, 7, 9, 11-13, 15, 17 TE BRUSSEL.

Kadastrale gegevens : .Brussel, 8ste afdeling, sectie H, 5de blad, perceel nrs 949k3, 949l3, 949k4, 949t3, 949y3, 949x4, 949u4, 949n4

Beknopte beschrijving :

Het Jan Jacobsplein werd in 1890 aangelegd na de afbraak van het voormalige Pachecogodshuis.

Het plein was bedoeld om het perspectief op het Justitiepaleis vanaf de Waterloolaan vrij te maken. Het wordt niet alleen gedomineerd door het Justitiepaleis maar eveneens door een merkwaardige rij burgerhuizen die aan de zuidkant werd gebouwd. De stedenbouwkundige betekenis van dit geheel heeft een onmiskenbare waarde.

Dit geheel werd hoofdzakelijk in eclectische stijl en art nouveau ontworpen door de meest talentvolle architecten uit de tijd en geeft een boeiend beeld van de Brusselse straatgevel van rond de eeuwwisseling.

Het gebouw nrs 1-3 is een afgeschuind hoekgebouw dat bestaat uit twee gekoppelde burgerhuizen. Het werd in 1899 gebouwd naar plannen van P. Saintenoy. Het gebouw heeft drie lijstgevels en sluit qua volume zeer goed aan bij de Wolstraat. Het wordt gekenmerkt door een kleurrijk materiaalgebruik bestaande uit rode en witte baksteenlagen en natuursteen. De bel-etage wordt gemarkeerd door rechthoekige houten erkers waarop een gietijzeren balkon. De muurvlakken worden verlevendigd door rondbooglisenen. Het brede hoofdstel wordt gedecoreerd met boogvelden waarin sgraffiti werden uitgewerkt.

De indeling van de ruimte van het huis nr 3 werd vrij handig opgelost door een centrale wenteltrap die bovenaan belicht wordt door een gekleurd bovenlicht. De twee voorkamers van de eerste verdieping zijn merkwaardig, met o.a. een schouw in neo-Vlaamse-renaissance en een ingebouwde buffetkast met schotellift.

Het gebouw nr 5 dateert uit 1894. De gevel is zeer sober opgevat en bestaat uit een witbepleisterde lijstgevel met neo-classicistische inslag. De eerste verdieping bezit in de voorkamer een merkwaardige schouw in neo-Vlaamse-renaissance.

Het huis nr 7, in 1902 door architect G. Peereboom ontworpen, leunt aan bij de art nouveau. Wat dit gebouw wel bijzonder maakt is zijn klokgevel. Deze heeft een parement van witte natuursteen op een sokkel van rode graniet en arduin. De benedenbouw heeft drie traveeën met rechts de fraai uitgewerkte inkomdeur bekroond door een houten luifel. De bovenbouw bestaat uit een erker die uitloopt tot de tweede bouwlaag en bekroond wordt door een smeedijzeren balkon. Elegante consoles, colonettes en gedecoreerde sgraffitopanelen zorgen voor een geraffineerde afwerking van het geheel. De woning bezit nog steeds haar oorspronkelijke binnendecoratie die bestaat uit sierlijk schrijnwerk en glas in loodramen. De verhoogde gelijkvloerse verdieping (bel-etage) bezit achteraan een mooie kleurrijke beglasde zoldering. Op de eerste verdieping staat in de voorkamer een zeer originele monumentale schouw in neo-middeleeuwse mengstijl.

Het huis nr 9 werd in 1903 ontworpen door architect G. Hobé in art nouveaustijl. De gevel valt op door zijn perfect uitgebalanceerde ordonnantie. Deze bestaat uit vier bouwlagen en heeft een gebogen fronton met half gebogen topstuk, geflankeerd door zeer elegante gegroefde postamenten met een schijfornament.

Het gebouw valt op door een rijk en gavarieerd materiaalgebruik : witte baksteen, witte natuursteen en hardsteen.

De vormtaal leunt aan bij de geometrische art nouveau. De bel-etage wordt gemarkeerd door een vierlicht dat centraal is uitgewerkt tot een tweezijdige erker op een elegante uitgelengde console die tot op de plint uitloopt. Het houtwerk van de beglaasde en deels getraliede deur en ramen is zeer verzorgd.

Het gebouw met de nrs 11-13 is een samenstelling van twee individuele burgerhuizen. Het nr 11 werd ontworpen door de architecten L. en A. De Rycker. De twee lijstgevels worden gekenmerkt door een rijk materiaalgebruik op de bovenverdiepingen bestaande uit natuursteen en hardsteen. Ondanks de vrij ingrijpende verbouwing van de benedenverdieping, waarbij het oorspronkelijke parement en de raamindeling werden gewijzigd behoudt dit gebouw nochtans zijn patrimoniumwaarde.

De verhoogde benedenverdieping, getuigt nog van een rijkelijke decoratie met beschilderde casementen in het plafond.

Het huis nr 15 werd in 1894 door J. Brunfaut ontworpen in een eclectische stijl met neo-Tudor inslag.

De gevel, in witte natuursteen, is zeer origineel en bestaat uit twee traveeën. De brede rechtertravee wordt gekarakteriseerd door een gebroken kroonlijst en een hoog oplopende bow-window bekroond door een gekanteeld balkon. Een markant detail is eveneens de eleganten luifel van de inkomdeur, links. Het interieur is zeer verfijnd en leunt stylistisch aan bij het aanpalende nr 17. Men herkent de hand van dezelfde architect J. Brunfaut in het houten schrijnwerk en de glas in lood ramen van het trappenhuis. Een aantal details vertonen een verfijnd art nouveau karakter zoals de florale motieven van de glasramen en de deurklinken.

Nr 17 is een ruim hoekhuis dat een perfecte aansluiting vormt met de Waterloolaan. Het wordt gekenmerkt door een rijk materiaalgebruik.

Het gebouw bezit drie bouwlagen met souterrain en respectievelijk twee en vijf traveeën onder een schilddak. De bel-etage wordt gemarkeerd door vensters en tweelichten in uitgewerkte omlijsting met pilasters, entablement en gebroken frontons. Opvallend is een markante, overhoeks geplaatste schouw, evenals het herdenkingsteken dat op de hoek werd aangebracht ter ere van Jan Jacobs, een belangrijke figuur uit de Brusselse geschiedenis die in de 17de eeuw te Bologna een college voor Brabantse studenten oprichtte. Dit fraaie werk is van de hand van beeldhouwer G. Houtstont en bestaat uit een hardstenen cartouche met guirlandes en leeuwepkop.

Een bijzondere aandacht gaat hier ook naar het interieur dat in zijn authenticiteit bewaard is en een perfecte getuige vormt van de binneninrichting van rond de eeuwwisseling. Het trappenhuis is zeer geraffineerd en is afgewerkt met kostbaar houtwerk en glas in lood met florale motieven. Dit prachtige staaltje van schrijnwerk gecombineerd met glas in lood ramen in eclectische stijl gaat verder tot de vestibule van de benedenverdieping. Opmerkelijk is eveneens de garderobe op de eerste overloop met toegang naar de dienstrap.

Belang van het geheel volgens artikel 2, paragraaf 1, bepaald in de ordonnantie van 4 maart 1993 inzake het behoud van het onroerend erfgoed.

Historische, artistieke en wetenschappelijke waarde.

Deze merkwaardige rij burgerwoningen ligt aan het Jan Jacobsplein dat door stadsarchitect P.V. Jamaer in 1890 wed aangelegd om het gezichtspunt op het Justitiepaleis vanop de Waterloolaan vrij te maken.

Het plein, dat omzoomd is door een mooi smeedijzeren hekken en beplant met een assortiment van decoratieve bomen bezit een monument ter nagedachtenis van de schipbreuk van de Smet de Naeyer in 1906.

De vooraanstaande burgerij kreeg weldra een voorkeur voor dit mooie plantsoen in het hogere stadsgedeelte in de buurt van de standingvolle Louizalaan en liet er fraaie woningen optrekken. Hiervoor werd er beroep gedaan op de meest succesvolle architecten uit de tijd.

Deze woningen geven een boeiend en gevarieerd beeld van de Brusselse architectuur uit de eeuwwisseling, waarin naast mekaar zowel traditionele lijstgevels, eclectische architectuur of avant-garde richtingen zoals de art nouveau aan bod komen.

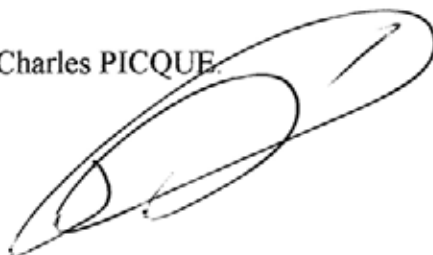
Veel aandacht werd er besteed aan de binneninrichting die zeer geraffineerd is : oorspronkelijk interieur in zijn totaliteit voor de nummers 3, 7, 17; monumentale schouw in de voorkamer van de eerste verdieping (nr 5), rijk gedecoreerde bel-etage (nr 11), trappenhuis met kostbaar houten schrijnwerk en glas in loodramen van de benedenverdieping tot de eerste verdieping (nr 15).

De esthetische waarde dient eveneens onderstreept te worden. Een aantal kunstenaars en ambachtsslui verleenden hun medewerking aan dit bouwkundig geheel : Charles Samuel voor het hedenkingsmonument van de de Smet de Naeyer op het plein, G. Houtstont voor het fraaie herdenkingsmedaillon van Jan Jacobs, andere kunstenaars voor het geraffineerde houtwerk, ijzersmeedwerk of glas in lood van vensters en deuren of voor de kleurrijke sgraffiti.

Gezien om te worden gevoegd bij het besluit van 19.06.97

De Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en Minister van Plaatselijke Besturen, Tewerkstelling, Huisvesting en Monumenten en Landschappen,

Charles PICQUE

ANNEXE II A L'ARRETE DU BIJLAGE II VAN HET BESLUIT VAN DE
 GOUVERNEMENT DE LA REGION DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE
 BRUXELLES-CAPITALE ENTAMANT LA REGERING HOUDENDE AANVATTING
 PROCEDURE DE CLASSEMENT COMME VAN DE PROCEDURE TOT
 ENSEMBLE DES FACADES A RUE, DES BESCHERMING ALS GEHEEL VAN DE
 TOITURES ET D'UNE PARTIE DES STRAATGEVELS, DE BEDAKINGEN EN
 INTERIEURS DES IMMEUBLES SIS EEN GEDEELTE VAN DE INTERIEURS
 PLACE JEAN JACOBS NR°S 1-3,5,7,9,11- VAN DE GEBOUWEN GELEGEN JAN
 13,15,17 A BRUXELLES. JACOBSPLEIN 1-3,5,7,9,11-13,15,17 TE
 BRUSSEL

**DELIMITATION DE L'ENSEMBLE ET
 DE LA ZONE DE PROTECTION**

**AFBAKENING VAN HET GEHEEL EN
 VAN DE VRIJWARINGSZONE**

Vu pour être annexé à l'arrêté du **19.06.97** Gezien om te worden gevoegd bij het besluit
 van **19.06.97**

Le Ministre-Président du Gouvernement de la
 Région de Bruxelles-Capitale et Ministre des
 Pouvoirs locaux, de l'Emploi, du Logement et
 des Monuments et Sites,

De Minister-Voorzitter van de Brusselse
 Hoofdstedelijke Regering en Minister van
 Plaatselijke Besturen, Tewerkstelling,
 Huisvesting en Monumenten en
 Landschappen,

Charles PICQUE.